

Անշյաս կանխա-
տեսվում էր, հան-
գաղթեսուրյունուն
ճմեռային ճգնաժամի հետ մեկտեղ
ավարտվեց նաև հայկական նո-
րասեղդ ուստականուրյան դա-
մուրյան այն փուլը, երբ Եսխորհր-
դային վաշշակարքի կողմից առա-
ջադրված եւ իրականացվող խ-
ղաքականուրյանը կարելի էր զեր-
տեսականուն հակադրել այլըն-
րանքային տարբերակներ եւ հոյս
ունենալ, թե բաղադրական դայխա-
րի տարբեր մերուներով կարելի
կլինի ունել դրական եւ առաջա-
դիմուրյան հետանկար խոսացող
երանգներ մացնել այն բաղադր-
ական, տեսական եւ հասարակա-
կան հետեւն, որի վրա կառուցվե-
լու էր հայկական նոր ուստակա-
նուրյունը: Անուս, կարելի էր ես
վեց ամիս կրկնել նախկին նա-
խազգուշացումներն ու կանխատե-
սումները, բաց զիսակցելով, որ դա
այլեւս ադրադյուն է: Սակայն
տաֆտալոգիան այնքան էլ անմեղ
գրադրուն չէ, բանզի կարող է
վակարձել ամենախելով զար-
դափառ անզամ: Եթե հասարակու-
րյունը լիակատար կամագրկուրյուն
է ցուցաբերում իր իսկ ինքնա-
դաշտայտանական մեխանիզմները
գործադրելու հարցում եւ փախուս-
ուը իրականուրյունից զերադասուն
է այդ իրականուրյունն իր կամքին
համադաշտախտան կերտելու դայ-
նարից, առա նեկտոսուրյունը նրա
հետ կարելի է կերականզնել
միայն այն բանից հետո, երբ ուր-
ակական փոփոխուրյուն է տեսի ու-
նեցել, որն ի շիբ է դարձնում
նախկին փուլին հարաբեցված
աւելինությունները եւ հասարակու-
րյունն անբողոքվին եւ յարաքան-
չուր անհաւ առանձին վեցցած
դրկին կանգնում է ընթրույյան
անհրաժեշտուրյան առջեւ: Ավելին,
այլեւս կասկած չի հարցում մեր
այն նախկին ենրադրուրյունը, թե
բաղադրական զարգացումները Հա-
յաստանի և ԼՂՀ-ի ընդ ամենա-

լիակատար նեղադուրացմանը ՏՐ
վելիս թե իւսանուրյունները, թե
ընդդիմուրյունը ժողովրդի հվել
կարիք են զգալու: Նոր սահմա
նայուրյան ընդունման շուրջ ծա
վալվող դայբարը թերեւ դրա զա
գարնակեցը լինի, թեև չի կարելի
բացմոնի, որ ոռուակի բաղաբա
կան իրավիճակում կողմերից մեկը
կզերադասի ցըանցել համաժո-

իրավունի

կես տարի չի երեսում Դայաստանի
նաևկին աղմուկ հանած եւ հասարա
ոչ միանանակ զնահատանի արժա
անի հետ, որ փոխնիփոխ հաջողու
թեկնարանի. Վերլուսողի հավասարա
մըրիոնի հետ: Այդ մասին համենայն
Ենթադրել դատաստերից եթե ոչ ա-
մեկը: Այն, ինչի մասին գրում էր հե-
կայացման ցըանում բաղաբական
ցիա, տեսադաշի ընդայնում, բնա-
րյուն, այդուես էլ չկարողացավ մեղ-
քան այն դատանեց, որ այդ զադա-
կատագիրը վճռող բաղաբական ուժ-
ներ, թե այդ ճանապարհին գտնվող
նաևն ազնում է, թե ինչը դարձվեց,
արտուրյուն չէ, այլ հասարակուրյան,
որ գուզահետ այդուես էլ լվարդա-
ւ և հիմնականում գերի մնաց առօ-
ՌՆՅ նոր ասելի ունի Տիգրան Դայ-
ական այն թերեւ ոռմանիզմից եւ
ախտուն բնավորուրյան, ոյ թե
ա վաղը: Այսօրվանը համարեն փոր-

լու խնդրում: Հաս ավելի դժվար, առայժմ գրեթե բացարձակադիս անկուծելի է ննոմ միջին հաղաքաց ընտրյան իրավունքի աղափառքոն արտադին հաղաքականության ոլորտում և երեր ներտում հնաժամության, սոցիալական աղափառքության բնագավառում, հասարակական կյանքի վերակառուցման ոլորտում: Հենց այս ուղղություններով բացարձակադիս անվերահոկելի խայերն են, որ արմատական փոփոխություններ են նացենում եւերի և ժողովրդի ընդհանուր կերպարում, ծեսավորելով այն խորությունները, որոնք դաշտանավորելու են աղաց տասնամյակների հաղաքական և հասարակական զարգացումների եռորդունը: Արդեն այսօր արտադին հաղաքականության մեջ եւ ներերն կյանքում հաս եւեսոյքներ անդառալի բնույթ են կրում, որոնց հետանքները հնարավոր չեն լինելու չէկել ոչ մի նոր սահմանադրությամբ, կամ ոչ իշխանությունների հասաւում:

ՏԻԳՐԱՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՎ

Pawatuliput

Անկարայի մշակողությունն այսօ^ր
կամ երեկ չի սկսվել: Թուրքիան
անհանգիստ վիճակում է ամրող 1993
թվականին: Այնոյն դաշտակց, որ «բո-
լոր դիվանագիտական ճականներում»
նույն ճանապարհ փակում է հենց Ռու-
սաստանը: Կերիքիսին, որ բուժինի ազգ-
ությանը ԱՍԽ-ի վարչակազմի ղեկավա-
րի Թիկնորոնը փորձեց իր եվրոպացի
գործնկերներին ստիղու դաշտազմ
հայտարարելու նախ Հարավալավիային,
առաջ սիայն Սերբիային եւ ի վեցը
միայն Ռումինիացի սերերին: Դա շարող-
վեց: Ռուսաստանը դեմ է: Խակ նունից
հետո նաև ԱՍԽ-ի եվրոպացի դաշտա-
կեցները կավաճնեցին: արժե՞ արդյո՞ ի-
շենց երիտասարդներին ուղարկել ծօսնե-
լու հանուն Ռումինիացի ճահճեռականնե-
րի եւ առավել եւս հանուն Թուրքիայի
օսմանի ու հեղինակության:

զանի ազգային բանակը շարունակ նահանջել դարաքաղյան գրեթե քազմանականներում, որն ստան ստեղծեց հնդչես Անդրկովկասի աշխաղայական իշտուրոյան հաւանասնական երևան ժամանակ:

կազմի հուսանաւ, որ սովորվ եցիր ս-
թմն կատարած այցին հետ Թուրքիայի
տառանական շրջանակներու խոսում
էին Ռուսաստանի նախագահի Անդրան
այցելելու ցանկալիության մասին. իյր
Հունաստանի և Թուրքիայի դիմերի «հա-
վասարակության» համար. Ռուսի Շիլցերի
ներկա այցը ոչ թե սովորական, այլ ար-
տակար համապատասխան:

Բանակցություններն ավարտված են. Բայց դրանց արդյունքները վերջին հաշվով հայտնի չեն: Սակայն Մոսկվայի մամուլի ասուլիսում Թանու Շիլզեի ելույթի ոմից ու բռվաճղակությունից կարելի է ենթադրություն անել, որ Թուրիայի դասվիրակությունը չի հասել իր գլխավոր նորատակին, այն է Ուստասանին համոզել շինանգարելու Սիժին Ասիայի և Աղրբջանի նավքի ու զազի հանգավայրերի յուրացմանը, ինչուս նաև Աղրբջանի տարածով կամ ծայրահեռ դեղյում Վրաստանով նավքանությունից ու զազամուտի անցկացմանը: Ուղղակի ասենք, որ նույնիսկ Մոսկվայում Շիլզեի առօն սկսակությունը պահ

յու շրջանի այցը սպասելուց առաջ բրուտեց և նրանց թիկունին կանգնած ուժեց քանակցությունների հաջող ադյունի անշափ իմ հնարավորություններ ունենալու համար ազգայի գործողությունը նրա համար չէին սկսել, որ նահանջեին

Աւաշի քուրեցը շարունակում է

«Չիլեր մայրիկը» նույնողեա
սպառնում է Հայաստանին

Ավարտվեց Թուրքիայի վարչադրեց տիկին Թանսու Շիլթը այցը Սուկվա՞նա տունուական եւ նույնիսկ կարելի է ասել՝ հաղթեց այց Եր: Ամենաաս տվյուն այն է, որ ի տարբերություն 1993 թ. Ուսւաստանի դեկավաների հետ անցկացված բարձր մակարդակի մյուս դաշտունական հանդիպումների Սուկվայում Թուրքիայի վարչադրեց բանակցությունների մանրամասնությունները լամազեն են հաջորդական օրեւնությունների մասին:

Եռմ Աղրթեցանի Խետական սահման
իր խախտման վերաբերյալ եղած լրա-
սկական հաղորդումները, տարբե սա-
րանների և դիմում... բուր-հայկական
սահմանում, բանի որ Յայաստանին հս-
մարում է Ուսւաստանի եւ Խանի կրտսե-
գործենքները. ըստ որում Անկարայում չգ-
տես ինչու արդյուն շեն կասկածում, ո-
Սուլվան ու Թեհրանց գործում են հս-
մատե եւ միասնական ծովագով:

միանգամյա բարենպատ և Թուրքիայի եւ համարութական ուժերի համար), այնուհետ է Անկարայի ոռուակի մասնական շահերի համար: Սողամը, Ֆիզուլին, Ֆերայիլը, Կուրարլին Դաշտային Դարարայի այս որոյ ցցանները կամ գննվում են Միջին Ասիայից ու Ադրբայչից դեռ Թուրքիա ուղամաքարական Հայքամույների ու զազամույների ճանադարին, կամ է նախատեսված ուղի գձեից ոչ հետո:

Բացի դրանից, հարկ է իհեցնել, որ Թուրքիայի անհանգստությունն է ավելի անց Ուստասանի նախազաք Բորիս Խաչատրյանի կողմէ առաջարկությունը:

Եղիշի Յունաստան կատարած դաստիարական այցից հետո,որը բուրժություն տարբեր մակարդակներով՝ կենցադայինից մինչև դաստիարական ուժանակները, ընկալեցին գրեթե որպես Բակլաններուն ուստանան ճախկին կայսերական արտադիմ բաղադրական կուտուի վերանում, ինչը հավանաբար ենթադրել եւ տալիս Սոսկվայի առանձնահատուկ կանխատաճադրվածությունը ողողի թուրիայի հարեւան ուղղափառ ժողովությունը:

Թուրքիան սկսեց Խաղբախվություն դ
սեւորել, սակայն հին ավանդույթի հա

